

[Gammelgaard]

største negative beskæftigelsesmæssige konsekvens. Vi har i anledning af dette lovforslag fået en række henvendelser, specielt fra danske kommuner. Disse henvendelser har været anført af socialdemokratiske borgmestre, som har påpeget gang på gang over for udvalget, at lovforslagets gennemførelse ville være katastrofal for udførelsen af den energiplanlægning, som man arbejder med i de pågældende kommuner. Vi har fået en række konkrete eksempler på, at man vil standse kraftvarmeudbygningen. Kraftvarmeudbygningen er jo ellers et led i regeringens energipolitik, det er et led i linjen med hensyn til at gå fra olie til kul, men man vil altså med dette lovforslag lægge op til at foranledige, at kraftvarmeudbygningen her i landet væsentligt begrænses.

Hertil kommer, at man vil reducere beskæftigelsen i de områder, der er berørt af forslaget, ganske væsentligt. Det er blevet påpeget, at der bliver tale om en negativ beskæftigelseseffekt på mindst ca. 3.000 arbejdspladser. Desuden vil der blive tale om, at man bidrager til at forringe betalingsbalancen. Den olieafhængighed, man hidtil har lagt op til i regeringens energipolitik, følger man altså ikke op her, tværtimod, og dermed vil olieimporten gå i vejret.

Eksporten vil også lide skade. Det ligger således, at der i forbindelse med kraftvarmeudbygningen er opbygget en meget bemærkelsesværdig kulteknologi, bl. a. fordi det offentlige har bevilget betydelige midler til støtte til udvikling og efterprøvning af denne teknologi. En fortsættelse af denne udvikling ville have givet store muligheder for eksport af know-how, teknologi og komponenter til yderligere gavn for valutabalancen og beskæftigelse, men det sætter man nu en afgørende stopper for med dette lovforslags vedtagelse.

Det er et særdeles alvorligt indgreb, man foretager i den planlægning af energipolitikken, som der hidtil har været gennemført, og det er i øvrigt overhovedet ikke i overensstemmelse med regeringens egen linje på dette område, at man nu straffer dem, der går over til kulanvendelse. Men vi forstår, at der ikke er linje i noget som helst af det, regeringen foretager sig. Det er der altså heller ikke på det enepolitiske område. Vi må endnu en gang stærkt opfordre til, at denne kulafgift bliver nedstemt.

Ivar Hansen (V):

Lovforslag nr. L 214 er uden tvivl denne afgiftspakkes største katastrofe. Dets virkninger er uoverskuelige, det har vi allerede talt om. Forberedelserne til en afgift af denne art har været slet gennemtænkt. Vi har oplevet en del i forbindelse med denne afgiftspakke. Vi har oplevet hagpatroner, der er kommet op på bordet og er blevet fjernet igen. Vi har oplevet en olieafgift, der er kommet op på bordet og er blevet fjernet igen. Og vi har oplevet en kulafgift på 255 kr. pr. ton.

Man må gå ud fra, at når en regering med det sagkyndige apparat, man i øvrigt har til sin rådighed, kommer med en afgift af denne størrelse, så er det, fordi kullene kan bære en sådan afgift. Så får vi en række deputationer i folketingets skatte- og afgiftsudvalg – deputationer repræsenterende store organisationer i dette land, som normalt også hos en socialdemokratisk regering nyder stor tillid – men de blev stort set affærdiget. Deres argumenter kunne ikke tages til følge, og det var ikke muligt at få skatte- og afgiftsministeren til at lade Kommunernes Landsforening foretage en uvildig undersøgelse af de beskæftigelsesmæssige og investeringsmæssige konsekvenser af denne afgift. Efter at dette spil var kørt til ende, kommer der så et ændringsforslag om at sætte kulafgiften ned til det halve. Det er vilkårlighed, og det er uigennemtænkhed i et sådant omfang, at den største usikkerhed må brede sig. Det vil også blive tilfældet.

Som en mand, der har en hel del med kraftvarme at gøre, sagde forleden dag; spørgsmålet er: skal vi sende det varme overskudsvand ud til fiskene, skal vi sende det ud i havet, eller skal vi udnytte det varme overskudsvand til opvarmning af boliger m.v.? Det er lidt forenklet sagt, det ved jeg godt, men der ligger megen sandhed heri, vil jeg hævde. Jeg er ikke spor i tvivl om, at det, et lille flertal her i folketinget om lidt gør, er udtryk for, at man ikke ved, hvad man gør. Det vil få den konsekvens, at en række projekter inden for dansk varmeplanlægning ikke vil blive realiseret – med stor skade for beskæftigelse og know-how og andre ting til følge. Vi kan kun beklage det, men vi må tage det til efterretning. Men det skal siges her på falderebet, før vi går til afstemning.